

Sygn. akt I ACa 31/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lipca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Jadwiga Chojnowska
Sędziowie	:	SSA Beata Wojtasiak (spr.) SSO del. Dariusz Małkiński
Protokolant	:	Urszula Westfal

po rozpoznaniu w dniu 4 lipca 2014 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **K. K.**

przeciwko **Spółdzielni (...) w B.**

o stwierdzenie nieważności lub uchylenie uchwały

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 25 października 2013 r. sygn. akt I C 1970/12

I. oddala apelację;

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanej 135 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.

UZASADNIENIE

K. K. wystąpił przeciwko Spółdzielni (...) w B. z powództwem o ustalenie, że uchwała nr (...) Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Członków tej Spółdzielni z dnia 26 października 2012 r. w sprawie wyboru członków Rady Nadzorczej w składzie (...), H. D. (1) i J. K. jest nieważna, ewentualnie o uchylenie tej uchwały i obciążenie pozwanej kosztami procesu według norm przepisanych.

Pozwana wniosła o oddalenie powództwa na koszt powoda.

Wyrokiem z dnia 25 października 2013 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku (sygn. I C 1970/12) oddalił powództwo i orzekł o kosztach procesu

Orzeczenie to zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne.

W dniu 26 października 2012 r. odbyło się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Członków Spółdzielni (...) w B., zwołane przez kuratora ustanowionego na mocy postanowienia Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 27 lipca 2012 r., w sprawie o sygn. akt (...) według postanowień statutu Spółdzielni. W czasie jego obrad podjęto uchwałę nr (...) w sprawie wyboru członków Rady Nadzorczej w składzie (...), H. D. (1) i J. K..

Powód podważał ważność tej uchwały wskazując na szereg nieprawidłowości, m.in. na zwołanie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia w sposób naruszający art. 40 § 1 prawa spółdzielczego w zw. z § 29 ust. 1 statutu Spółdzielni, ponieważ kurator:

- a) nie powiadomił o terminie, miejscu i porządku obrad Krajowej Rady Spółdzielczej, wiedząc, że Spółdzielnia nie jest zrzeszona w związku rewizyjnym, a obowiązek poinformowania wynika z jej uprawnienia do uczestniczenia z głosem doradczym (art. 36 § 8 prawa spółdzielczego),
- b) nie powiadomił o zmianie porządku obrad członków Spółdzielni w sposób określony w § 29 ust. 2 statutu, tj. nie uzupełnił porządku obrad zgodnie z żądaniem grupy członków z dnia 15 października 2012 r.,
- c) nie zachował 14-dniowego terminu do zawiadomienia członków Spółdzielni o (...).

Ponadto, powód podnosił iż:

- 1) pomimo zgłoszonych uwag, kurator wprowadził pod obrady projekt regulaminu przedłożony przez grupę członków z dnia 15 października 2012 r., odczytując go, a przewodnicząca (...) poddała go pod głosowanie, co naruszyło art. 41 § 1 prawa spółdzielczego w zw. z § 30 ust. 1 statutu, gdyż Walne Zgromadzenie może podejmować uchwały jedynie w sprawach objętych porządkiem obrad podanym do wiadomości członków w terminach i w sposób określony w statucie;
- 2) w (...) oprócz członków Spółdzielni uczestniczyli: kurator, notariusz oraz dwóch ekspertów, jako pomoc prawna dla Członków H. D. (1) i G. M.; zachowanie eksperta podczas przedmiotowych obrad było tego rodzaju, że mogło wpłynąć na treść uchwały przez manipulowanie głosowaniami;
- 3) kurator podczas obrad (...) wykraczał poza swoje kompetencje, gdyż czynnie uczestniczył w Zgromadzeniu, do końca stawiając wnioski, na co notariusz zwracał mu uwagę;
- 4) kurator i przewodnicząca (...), pomimo zgłaszanych wniosków odstąpili od głosowania w przedmiocie wyboru przez Walne Zgromadzenie zastępcy przewodniczącego Rady Nadzorczej oraz sekretarza Rady, przez co odebrali członkom prawa określone w § 35 statutu w zw. z § 9 pkt 1 zatwierdzonego Regulaminu Obrad Walnego Zgromadzenia; ponadto, z uwagi na to, iż dwaj kandydaci (H. D. (1) i J. K.) otrzymali po 15 głosów, powinno się odbyć dodatkowe głosowanie nad tym, kto ma zostać zastępcą przewodniczącego, a kto sekretarzem;
- 5) protokół został podpisany niezgodnie z art. 41 § 3 prawa spółdzielczego w zw. z § 31 ust. 2 statutu, ponieważ powinni to uczynić przewodniczący i sekretarz walnego Zgromadzenia, nie zaś notariusz;
- 6) realizacja pkt 3 i 4 porządku obrad ujęta w protokole obrad naruszała procedury podejmowania uchwał, gdyż przewodnicząca (...) nie była uprawniona do samodzielnego stwierdzenia, że uchwała została podjęta i jest wiążąca (jest to kompetencja komisji mandatowo – skrutacyjnej);
- 7) naruszenie art. 41 § 1 prawa spółdzielczego, poprzez postawienie przez kuratora i przewodniczącą (...) wniosku o zdjęcie z porządku obrad punktu 6 obejmującego przyjęcie i zatwierdzenie Regulaminu Pracy Rady Nadzorczej.

Zarzucał również szereg nieprawidłowości w przebiegu pracy Komisji Mandatowo – Skrutacyjnej.

Jako podstawę prawną rozpoznania roszczenia podstawowego powoda – o ustalenie, Sąd Okręgowy wskazał art. 189 k.p.c., uznając przy tym, że powód jako członek spółdzielni pracy posiada interes prawny w stwierdzeniu nieważności kwestionowanej uchwały.

Analizując poszczególne zarzuty skierowane przez powoda pod adresem przedmiotowej uchwały, Sąd I instancji uznał, że w świetle art. 42 § 2 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze, nie zostały one wykazane. Przeprowadzone postępowanie dowodowe nie dało podstaw do przyjęcia, że Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Spółdzielni zostało zwołane w sposób naruszający art. 40 § 1 prawa spółdzielczego poprzez zaniechanie powiadomienia przez kuratora Krajowej Rady Spółdzielczej o czasie, miejscu i porządku obrad tego zgromadzenia w sposób i w terminach określonych w statucie.

Sąd miał tutaj na względzie zeznania świadków: J. Ż., J. Ż. i H. D., z których wynikało, że H. D. (1) poinformował Krajową Radę Spółdzielczą telefonicznie. Jedyne świadek C. B. zaprzeczył, by podmiot ten został poinformowany, jednakże wobec jednogłośnie pozostałych – zdaniem Sądu – brak było podstaw by odmówić im wiarygodności. Sąd zauważył ponadto, iż w świetle art. 40 § 1 prawa spółdzielczego telefoniczne zawiadomienie Krajowej Rady Spółdzielczej należało uznać za skuteczne, bowiem przepis ten nie przewiduje żadnej szczególnej formy dla dokonania tej czynności.

Odnosząc się do kwestii niepowiadomienia przez kuratora członków Spółdzielni o zmianie porządku obrad, tj. o uzupełnieniu tego porządku, zgodnie z żądaniem grupy członków z dnia 15 października 2012 r., zgodnie z § 29 ust. 2 Statutu, tudzież kwestii wprowadzenia pod obrady projektu Regulaminu Obrad Walnego Zgromadzenia przedłożonego przez w/w grupę członków z dnia 15 października 2012 r., odczytując go i poddając pod głosowanie przez Przewodniczącą (...) Sąd wskazał – że mając na uwadze przepisy art. 41 § 1 prawa spółdzielczego w zw. z § 30 ust. 1 i § 29 statutu, należało stwierdzić, że uchybienia te w istocie miały miejsce.

Jak ustalił Sąd Okręgowy, żądanie zamieszczenia w porządku obrad punktu dotyczącego głosowania nad projektem Regulaminu Obrad (innego niż zaproponowany przez kuratora) zostało przedstawione kuratorowi przez grupę 12 członków Spółdzielni w dniu 15 listopada 2012 r. Pozostałych 9 członków wiadomość o tym powzięła w dniu 19 i 22 października, a więc w terminie późniejszym niż wynika z w/w przepisów. Okoliczność ta nie miała jednak, w ocenie Sądu Okręgowego żadnego znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Jak wynika z protokołu (...) (co było bezsporne), zaproponowany przez grupę 12 członków projekt nie został bowiem przyjęty. Następnie (...), jednogłośnie podjęło uchwałę o przyjęciu Regulaminu Obrad zaproponowanego pierwotnie (uchwała nr (...)). Wątpliwości dotyczące ewentualnego nakłaniania przez eksperta r. pr. A. G. do odstąpienia od głosowania za przyjęciem Regulaminu zgłoszonego przez grupę 12 członków – zdaniem Sądu I instancji – nie miały znaczenia. Powód nie wykazywał, by zaniechanie prawidłowego podania do wiadomości zmiany w porządku obrad żądanej przez grupę 12 członków i w rezultacie uchwalenie Regulaminu zaproponowanego przez kuratora, miało wpływ na treść kwestionowanej uchwały.

Odnosnie uczestnictwa eksperta A. G. w (...) w zakresie zabierania przez nią głosu tuż przed czy w trakcie głosowania nad uchwałą nr (...), co mogłoby mieć wpływ na treść tej uchwały, Sąd Okręgowy uznał, że także ten zarzut nie został przez powoda udowodniony. Na skutek skargi K. K. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w B. na działanie w/w radcy prawnego, Rzecznik Dyscyplinarny I. odmówił wszczęcia dochodzenia, uznając, że zarzuconego czynu sprzecznego z etyką zawodu radcy prawnego nie popełniono.

Także zarzut naruszenia art. 41 § 3 prawa spółdzielczego w zw. z § 31 ust. 2 statutu nie miał znaczenia dla oceny ważności negowanej uchwały nr (...), ponieważ nie dotyczył on bezpośrednio wadliwości – sprzeczności z prawem samej uchwały. Niezależnie od tego, zarzut ten – zdaniem Sądu – nie został udowodniony, ponieważ w protokole notarialnym, sporządzonym zgodnie z art. 104 § 1 ustawy Prawo o notariacie w zw. z § 12 Regulaminu Obrad Walnego Zgromadzenia, odnotowano, że notariusz był jedną z osób go podpisujących. Zgodnie z art. 41 § 4 prawa spółdzielczego posiadając prawo do wglądu, czy uzyskania odpisu protokołu notarialnego, powód nie wykazał, że na oryginale tego dokumentu brak jest podpisów osób upoważnionych zgodnie z powołanymi przepisami. Niezależnie od tego, w aktach

sprawy znajduje się protokół z (...) sporządzony przez Sekretarza Zgromadzenia, który został podpisany w sposób zgodny z art. 41 § 3 prawa spółdzielczego.

Zarzucona przez powoda okoliczność, że kurator nie zachował 14-dniowego terminu do zawiadomienia członków Spółdzielni o (...) w wyznaczonym na dzień 26 października 2012 r. – w ocenie Sądu I instancji – nie została udowodniona. Wręcz przeciwnie, z załączonego do pozwu pokwitowania zaproszenia na Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w dniu 26 października 2012 r. wynikało, że wszyscy członkowie Spółdzielni (poza B. C. i T. S.) odbiór zaproszeń pokwitowali w dniach 9 – 10 października 2012 r., a zatem z zachowaniem terminu określonego w § 29 ust. 1 statutu. Z kolei dwaj w/w członkowie, jak wynika z listy obecności i z protokołów (...) notarialnego i sporządzonego przez Sekretarza, byli obecni na tym Zgromadzeniu (B. C. była nawet jego Przewodniczącą), uczestniczyli w podejmowaniu uchwał i nie podważali prawidłowości zwołania (...) z powołaniem się na wskazaną przez powoda okoliczność.

Kwestionowany przez powoda sposób prowadzenia Zgromadzenia przez kuratora z osłabieniem roli Przewodniczącej, mimo że został udowodniony, gdyż potwierdza go nie tylko treść protokołu sporządzonego przez Sekretarza, ale również zeznania świadków, zdaniem Sądu Okręgowego – nie miał wpływu na treść uchwały, gdyż powód nie opisał nawet w jaki sposób miałyby to nastąpić.

Także zarzut naruszenia procedur w związku z realizacją punktu 3 i 4 porządku obrad, z uwagi na fakt, że Przewodnicząca (...) nie była uprawniona do samodzielnego stwierdzania, że uchwała została podjęta, ponieważ należy to do kompetencji Komisji Mandatowo – Skrutacyjnej (§ 5 pkt 5 Regulaminu) nie miał istotnego znaczenia, ponieważ nie dotyczył w sposób bezpośredni ani pośredni sposobu głosowania nad treścią ani treści uchwały nr (...).

W kwestii samego głosowania nad uchwałą nr (...), Sąd także nie dopatrył się uchybień godzących w statut, dobre obyczaje, czy interes Spółdzielni. Wszyscy zeznający w sprawie świadkowie potwierdzili odnotowane zarówno przez notariusza, jak i Sekretarza w ich protokołach fakty, że głosowanie nad poszczególnymi wysuniętymi na członków Rady Nadzorczej kandydaturami przebiegało w sposób prawidłowy. Wprawdzie – jak wynikało z zeznań świadków – początkowo miały miejsca nieprawidłowości w postaci rozdania kart do głosowania bez pokwitowania i osobom siedzącym w jednym rzędzie, tak iż mogły się komunikować ze sobą, co mogłoby mieć wpływ na treść podjętej w ten sposób uchwały. Tym niemniej błąd ten został szybko naprawiony – sytuację tę dostrzegł kurator, który spowodował, iż odebrano nieprawidłowo rozdane karty, a następnie wydano je już zgodnie z § 10 Regulaminu.

Żadna ze stron nie podnosiła, by notariusz zachowywał się nierzetelnie, ponadto ostateczne prawidłowe przeprowadzenie głosowania nad uchwałą nr (...) potwierdzili świadkowie należący do różnych opcji: zarówno popierający K. K., jak i pozostali. Świadkowie ci nie podnosili, by jakikolwiek wpływ na treść podjętej uchwały mogło mieć wymienienie na kartach do głosowania poszczególnych kandydatów na członków Rady Nadzorczej niezgodnie z porządkiem alfabetycznym. Niezależnie od tego Sąd Okręgowy zauważył, że powód nie wykazał, by okoliczność ta miała wpływ na treść zaskarżonej uchwały.

Wpływu na zgodność podjętej uchwały ze statutem nie miało także odstępianie od głosowania w przedmiocie wyboru przez Walne Zgromadzenie Przewodniczącego Rady Nadzorczej, jego Zastępcy i Sekretarza. Z żadnego przepisu prawa spółdzielczego ani Statutu spółdzielni nie wynika bowiem obowiązek powołania przez Walne Zgromadzenie wybranych członków Rady na poszczególne, przewidziane w § 35 funkcje. Rada Nadzorcza ukonstytuowała się w dniu 31 października 2012 r., dokonując we własnym zakresie i jednogłośnie podziału funkcji.

Sąd I instancji wskazał również, że na zgodność uchwały nr (...) ze statutem nie miało wpływu także zdjęcie z porządku obrad przewidzianego w pkt 6 głosowania nad przyjęciem i zatwierdzeniem Regulaminu Pracy Rady Nadzorczej. Wprawdzie jawnego głosowania w tym zakresie nie przeprowadzała Komisja Mandatowo – Skrutacyjna (lecz Przewodnicząca), jednak w protokole odnotowano jego przebieg, a nikt z głosujących nie zgłosił na tę okoliczność sprzeciwu.

Ostatecznie, Sąd ocenił, że na zgodność podjętej uchwały ze statutem nie miały także wpływu zarzucane przez powoda uchybienia dotyczące nieprawidłowości przy wyborze Komisji Mandatowo – Skrutacyjnej. Podniesiona przez K. K. kwestia braku protokołu Komisji we wskazanym zakresie, nie miała istotnego znaczenia, skoro głosowanie było jawne, w protokole Walnego Zgromadzenia odnotowano liczbę głosów oddanych w przedmiocie każdego z Regulaminów i nikt w tym zakresie nie zgłaszał zastrzeżeń (mimo złożenia zastrzeżenia dotyczącego samej treści Regulaminu zaproponowanego przez kuratora). Natomiast odnośnie kwestii wyboru Prezydium Zgromadzenia, Sąd Okręgowy zauważył, iż powód nie wskazał, które przepisy statutu brak protokolarnego odnotowania wyboru do tego organu naruszał oraz jaki wpływ naruszenie to miało na treść zaskarżonej uchwały nr (...).

Mając na względzie powyższe, Sąd I instancji oddalił powództwo w oparciu o art. 189 k.p.c. w zw. z art. 42 § 1 prawa spółdzielczego oraz na podstawie art. 42 § 3 prawa spółdzielczego.

O kosztach postępowania orzekł zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 11 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez Radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

Apelację od powyższego wyroku wywiódł powód zaskarżając go w całości i zarzucając mu:

1) naruszenie prawa materialnego przez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie, a mianowicie:

-art. 40 § 1 prawa spółdzielczego w zw. postanowieniem § 29 ust. 1 statutu Spółdzielni, poprzez uznanie, że zawiadomienie Krajowej Rady Spółdzielczej o czasie, miejscu i porządku obrad Walnego Zgromadzenia, które podjęło zaskarżoną uchwałę nastąpiło w sposób określony w powołanych przepisach, podczas gdy z materiału zgromadzonego w sprawie nie wynika aby obowiązek zawiadomienia KRS został spełniony, które to uchybienie powoduje brak formalny w postaci braku możliwości podejmowania przez Walne Zgromadzenie wiążących uchwał;

-art. 40 § 2 prawa spółdzielczego w zw. postanowieniem § 29 ust. 2 statutu oraz art. 41 § 1 prawa spółdzielczego w zw. z postanowieniem § 30 ust. 1 statutu Spółdzielni poprzez uznanie, że naruszenie wskazanych przepisów pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, podczas gdy nie zachowanie wymogów formalnych dotyczących sposobu uzupełniania porządku obrad Walnego Zgromadzenia i poddanie pod głosowanie uchwały nieobjętej porządkiem stanowi o brakach formalnych tego zgromadzenia skutkującym brakiem zdolności tego organu do podejmowania wiążących uchwał;

-art. 5 § 1 ust. 7 prawa spółdzielczego w zw. z § 35 statutu Spółdzielni oraz postanowieniami § 9 i 10 regulaminu Walnego Zgromadzenia, poprzez przyjęcie, że przeprowadzenie głosowania nad wyborem trzech kandydatów do Rady nadzorczej i dokonanie ich wyboru poprzez ustalenie uzyskania większości głosów stanowi spełnienie wymogów wyboru, podczas gdy wskazane przepisy do ważności uchwały w tym przedmiocie wymagają przeprowadzenia wyborów ze wskazaniem w uchwale pełnionych przez wybrane osoby funkcji przewodniczącego, zastępcy przewodniczącego i sekretarza w zależności od ilości uzyskanych głosów;

-art. 41 § 2 prawa spółdzielczego poprzez uznanie, że naruszenie wskazanych w pozwie przepisów ustawy nie stanowi podstawy do uznania nieważności uchwały, bowiem zarzuty podnoszone przez powoda nie zostały udowodnione w toku postępowania dowodowego, podczas gdy dowody z dokumentów, zeznań świadków i nagrania na nośniku CD przebiegu Walnego Zgromadzenia wskazują na naruszenie przepisów prawa spółdzielczego;

-art. 41 § 3 prawa spółdzielczego poprzez uznanie, że naruszenie wskazanych w pozwie postanowień statutu Spółdzielni i regulaminu Walnego Zgromadzenia nie miało wpływu na treść zaskarżonej uchwały, podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie potwierdza podjęcie zaskarżonej uchwały z naruszeniem postanowień ustawy, statutu pozwanej Spółdzielni i regulaminu Walnego Zgromadzenia określających m.in. zasady zwoływania i przebiegu obrad Walnego Zgromadzenia członków Spółdzielni i zasady podejmowania wiążących uchwał;

2) naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów polegające na przyznaniu mocy dowodowej głównie dowodom z zeznań świadków strony pozwanej, nie uwzględnieniu dowodu z nagrania przebiegu obrad Walnego Zgromadzenia członków pozwanej Spółdzielni obrazującego naruszenie powołanych przez powoda w pozwie przepisów prawa spółdzielczego, statucie Spółdzielni i regulaminie obrad Walnego Zgromadzenia zasad zwoływania walnych zgromadzeń, przebiegu obrad, udziału w obradach osób nie będących członkami Spółdzielni, sposobu głosowania nad wyborem członków Rady Nadzorczej oraz dokumentowania obrad Walnego Zgromadzenia;

3) sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału poprzez przyjęcie, że wprawdzie doszło do naruszenia postanowień statutu Spółdzielni i regulaminu Walnego Zgromadzenia, jednakże naruszenia w tym zakresie nie miały wpływu na treść zaskarżonej uchwały.

W oparciu o tak skonstruowane zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie roszczeń powoda w zakresie stwierdzenia nieważności uchwały nr (...) Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Inwalidów (...) w B. z dnia 26 października 2012 r., ewentualnie o uchylenie tej uchwały oraz zasądzenie od pozwanej kosztów procesu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

SĄD APELACYJNY USTALIŁ i ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Apelacyjny aprobuje i uznaje za własne ustalenia faktyczne Sądu I instancji oraz podziela wyrażoną przez ten Sąd ocenę, że sposób głosowania przez Walne Zgromadzenie pozwanej spółdzielni nad uchwałą (...) w przedmiocie wyboru Rady Nadzorczej nie uzasadnia stwierdzenia nieważności tej uchwały w trybie art. 42 § 2 prawa spółdzielczego, ani jej uchylenia na podstawie art. 42 § 4 tej ustawy.

Na etapie postępowania odwoławczego stanowisko powoda sprowadzało się w zasadzie się do podtrzymywania zastrzeżeń odnośnie: 1) niepowiadomienia o terminie Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia Krajowej Rady Spółdzielczej, 2) poddania pod obrady (...) projektu uchwały nieobjętej porządkiem obrad oraz 3) braku określenia przez (...) funkcji członków wyłonionej Rady Nadzorczej. Zdaniem skarżącego uchybienia tego rodzaju naruszały prawo materialne i miały wpływ na wynik głosowania i – jako takie winny – prowadzić do stwierdzenia nieważności przedmiotowej uchwały, względnie jej uchylenia.

Na wstępie podkreślenia wymaga, że strona zarzucając sprzeczność uchwały z konkretnie wskazanym przepisem prawa może wnosić o stwierdzenie (ustalenie) jej nieważności, przy czym podstawą prawną powództwa będzie art. 189 k.p.c., którego przesłanki muszą być jednocześnie spełnione. Uchwała taka nie może więc podlegać uchyleniu. Uchylenia można się domagać w przypadku, gdy chodzi o nieważność względną (art. 42 § 3 ustawy z 1982 r. Prawo spółdzielcze). Należy przy czym ze szczególną uwagą potraktować ewentualną sprzeczność z postanowieniami statutu, albowiem może być ona podstawą do uchylenia uchwały, w sytuacji gdy nie zachodzi sprzeczność uchwały z przepisami prawa, jak również mogą być sytuacje takie, kiedy na mocy powiązania z konkretnymi regulacjami prawa

spółdzielczego, do nich odsyłającymi, naruszenie statutu będzie równoznaczne z naruszeniem przepisów prawa, co będzie mogło skutkować stwierdzeniem nieważności uchwały, nie zaś jej uchYLENIEM.

Odnosząc się do sformułowanego przez stronę powodową zarzutu bezwzględnej nieważności uchwały wskazać należy, że – wbrew wywodom apelacji – zarzut ten nie znajduje oparcia w przepisach art. 40, 41 i 45 prawa spółdzielczego. Przepisy te mają bowiem charakter względnie obowiązujący, w części odsyłającej do uregulowań statutu w kwestiach – odpowiednio – sposobu powiadomienia Krajowej Rady Spółdzielczej o terminie Walnego Zgromadzenia, sposobu powiadamiania członków o porządku obrad Walnego Zgromadzenia i sposobu wyłaniania członków Rady Nadzorczej. Jedynie zatem w sytuacji gdyby w ogóle nie doszło do powiadomienia Krajowej Rady Spółdzielczej, bądź gdyby zaskarżona uchwała nie była objęta porządkiem obrad, bądź gdyby wyłoniono jedynie 2-osobowy skład Rady Nadzorczej możliwe byłoby kwestionowanie ważności uchwały w oparciu o przywołane przepisy. Tak kategorycznych twierdzeń powód jednak przed Sądem I instancji nie formułował. Wywodził on jedynie: że (...) nie została zawiadomiona przez kuratora, który zwołał Walne Zgromadzenie (k143), że pod głosowanie został poddany projekt jednej z uchwał, mimo uchybienia statutowemu terminowi przedstawienia go członkom spółdzielni i że – wbrew wymogom statutu – nie określono funkcji wybranych członków Rady Nadzorczej. Sformułowana w taki sposób podstawa faktyczna powództwa uzasadniała zbadanie istnienia podstaw do uchYLENIA uchwały w trybie art. 42 § 3 prawa spółdzielczego.

Z przywołanego przepisu wynika że uchwała sprzeczna z postanowieniami statutu bądź dobrymi obyczajami lub godząca w interesy spółdzielni albo mająca na celu pokrzywdzenie jej członka jest dotknięta względną nieważnością. Oznacza to, że osoby, którym przysługuje legitymacja czynna do wniesienia powództwa o uchYLENIE uchwały, mogą podważać jej moc obowiązującą zasadniczo w trybie powództwa o uchYLENIE. Sama niezgodność uchwały z postanowieniami statutu może się wyrażać zarówno w treści uchwały, jak i wadach postępowania prowadzącego do jej wydania. Oznacza to, że członek spółdzielni wytaczając powództwo na podstawie art. 42 § 3 może powoływać zarzuty o charakterze merytorycznym (odnoszące się do niezgodności treści uchwały z postanowieniami statutu), jak i formalne (wskazywać wady postępowania). Jednakże uchybienia natury formalnej, które miały miejsce przy podjęciu uchwały uzasadniają uchYLENIE tej uchwały, jeżeli miały lub mogły mieć wpływ na jej istotną treść. W sprawie niniejszej powód nie dowiódł jednak, by dostrzeżone przez niego uchybienia miały wpływ na wynik uchwały, mocą której wyłoniona została Rada Nadzorcza.

W szczególności – jak trafnie zauważył Sąd I instancji – ani żaden przepis prawa, ani żaden zapis statutu nie przewiduje formy, w jakiej ma nastąpić powiadomienia Krajowej Rady Spółdzielczej o terminie Walnego Zgromadzenia, więc powiadomienie telefoniczne także należy uznać za skuteczne. Ograniczenie się do takiej formy wywołuje wprawdzie trudności natury dowodowej, ale w przedmiotowej sprawie pozwana spółdzielnia zeznaniami świadków J. Ż., J. Ż. i H. D. dowiodła, że powiadomienie telefoniczne zostało dokonane. Sąd Okręgowy poddał zeznania tych świadków analizie i słusznie ocenił, że korespondują one z zapisami z protokołów Walnego Zgromadzenia, na którym kwestia ta została poruszona. Sąd miał zatem podstawę, by uznać, że tych świadków są wiarygodne i że nie zostały złożone na użytek niniejszej sprawy. Jakkolwiek skarżący obecnie podnosi, że nikt nie słyszał telefonicznej rozmowy H. D. z pracownikiem Rady, to nie można nie zauważyć, że przed Sądem I instancji zarzutu tego rodzaju on nie formułował, a twierdził jedynie, że powiadomienia nie dokonał właściwy podmiot, tj. kurator. Zważywszy jednak, że także w kwestii osoby zobowiązanej do powiadomienia Rady przepisy prawa ani statutu nie zawierają szczegółowej regulacji, możliwe było uznanie, że powiadomienie takie może zostać dokonane przez pracownika bądź członka spółdzielni, którego działanie nie jest tu przecież działaniem samowolnym. Wydaje się przy tym, że mniejszy ciężar gatunkowy mają uchybienia wynikłe na tle powiadamiania Rady niż niewłaściwe powiadomienie członków spółdzielni, bowiem R. przysługuje jedynie głos doradcy podczas obrad Walnego Zgromadzenia (art. 36 § 4 prawa spółdzielczego).

Słusznie także uznał Sąd Okręgowy, że nie ma znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy niniejszej kwestia poddania pod głosowanie projektu Regulaminu Obrad Walnego Zgromadzenia, zgłoszonego przez grupę 12 członków spółdzielni. Za Sądem tym powtórzyć należy, że żądanie zamieszczenia w porządku obrad punktu dotyczącego głosowania nad projektem Regulaminu Obrad (innego niż zaproponowany przez kuratora) zostało przedstawione kuratorowi przez grupę 12 członków Spółdzielni w dniu 15 listopada 2012 r. Pozostałych 9 członków wiadomość o tym powzięła w dniu

19 i 22 października, a więc w terminie późniejszym niż wynika z w/w przepisów. Słusznie jednak uznał Sąd Okręgowy że okoliczność ta nie miała w zasadzie żadnego znaczenia dla ważności uchwały nr (...), a w każdym razie powód się na to nie powoływał, przy czym w ostateczności zaproponowany przez grupę 12 członków projekt nie został przyjęty. W takiej sytuacji nie sposób dopatrzeć się wpływu głosowania nad tym projektem na treść uchwały objętej pozwem. Tak więc na argumentacji powoda wyrażonej w tym przedmiocie nie mogło być skutecznie oparte jego żądanie uchylenia uchwały objętej pozwem.

Sąd Apelacyjny aprobuje również stanowisko Sądu I instancji, że wpływu na zgodność podjętej uchwały ze statutem nie miało także odstępianie od głosowania w przedmiocie wyboru przez Walne Zgromadzenie Przewodniczącego Rady Nadzorczej, jego Zastępcy i Sekretarza. W tej materii prawo spółdzielcze stanowi (art. 45), że Rada Nadzorcza składa się z 3 członków, wybranych stosownie do postanowień statutu przez Walne Zgromadzenie. Przepis art. 45 ma charakter *ius cogens* w części, w której określa liczbę członków RN i organ wyłaniający Radę, natomiast w kwestiach proceduralnych ustawa odsyła do statutu. Statut pozwanej spółdzielni w § 35 stanowi z kolei, że Rada Nadzorcza składa się z trzech członków Spółdzielni, wybranych przez Walne Zgromadzenie i doprecyzowuje ich funkcje, wskazując, że ma to być Przewodniczący, zastępca i sekretarz Rady (analogiczny zapis znajduje się także w § 9 Regulaminu WZ członków Spółdzielni (...) – k. 14). Literalne brzmienie tego zapisu nie wskazuje zatem – wbrew temu, co twierdzi skarżący – że obowiązkiem Walnego Zgromadzenia jest także określenie funkcji przynależnych poszczególnym członkom Rady. W warunkach sprawy niniejszej zasadny jest zatem pogląd dopuszczający przyznanie wyłonionym członkom „rozdział” takich funkcji pomiędzy sobą, co też nastąpiło (k.57).

W świetle powyższych rozważań apelacja powoda nie mogła być uwzględniona, przy czym za niezasadny należało uznać zawarty w niej zarzut naruszenia przez Sąd I instancji przepisu art. 233 k.p.c. oraz zarzut sprzeczności istotnych ustaleń tego Sądu z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Wprawdzie skarżący podniósł, że Sąd Okręgowy pominął dowód z nagrania przebiegu obrad Walnego Zgromadzenia „obrazującego naruszenie powołanych przez powoda przepisów prawa spółdzielczego”, nie wskazał jednak jakie to pominięte fragmenty dowodzić by miały słuszności argumentacji powoda. Przypomnienia w tym miejscu wymaga, że – zgodnie z ustalonym orzecznictwem – zwalczanie przez stronę zasady swobodnej oceny dowodów nie może polegać li tylko na przedstawieniu własnej korzystnej dla skarżącego wersji zdarzeń i ustaleń stanu faktycznego opartej na własnej ocenie, lecz konieczne jest przy tym posłużenie się argumentami jurydycznymi, a więc wykazywanie, że wskazane w art. 233 k.p.c. kryteria wiarygodności i mocy dowodów zostały naruszone, co miało wpływ na wynik sprawy. Natomiast, jeżeli z określonego materiału dowodowego Sąd wyprowadził wnioski logicznie poprawne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, to taka ocena dowodów nie narusza zasady swobodnej oceny dowodów przewidzianej w art. 233 k.p.c., choćby nawet dowiedzione zostało, że z tego samego materiału dowodowego dałoby się wysnuć równie logiczne wnioski odmienne (por. np. orz. SN z 29 listopada 2002 r., IV CKN 32/01, LEX 487526 i z 27 września 2002 r., IV CKN 1316/00, LEX 8023).

Z tych względów apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. na koszt strony powodowej (art. 98 k.p.c.).